

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at kriminalforsorgsudvalget blev nedsat ved justitsministeriets skrivelse af 9. september 1960 med den opgave bl. a. at overveje mulighederne for iværksættelse af forsorgsmæssige foranstaltninger i forbindelse med meddelelse af de i straffelovens § 199 omhandlede pålæg til prostituerede kvinder. Udvalget fik ved skrivelse af 15. august 1967 sit kommissorium udvidet sådan, at udvalget også skulle overveje spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af § 199 samt redegøre for, om der burde gennemføres forsorgsmæssige foranstaltninger til modvirkning af prostitutionen, såfremt § 199 ophæves.

Det hedder videre i bemærkningerne:

„Forslagsstillerne har ikke anset det for hensigtsmæssigt at afvente kriminalforsorgsudvalgets betænkning om prostitution. Udvalget har først og fremmest til opgave at beskæftige sig med den forsorgsmæssige side af sagen, og selv efter udvidelsen af kommissoriet i 1967 strækker kommissoriet sig, for så vidt angår prostitution, ikke ud over § 199.“

Ved 1. behandlingen udtalte *justitsministeren*, at selv om der ikke kan bortses fra, at prostitution kan give anledning til ordensforstyrrelser og kriminalitet, så var han ikke uenig i, at de problemer, som de prostituerede frembød, mere var af social end af politimæssig art. Ministeren oplyste, at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af § 199 blev overvejet af et underudvalg under kriminalforsorgsudvalget. Kriminalforsorgsudvalget forventer at kunne afgive sin betænkning om spørgsmålet i *sommeren 1971*. Under disse omstændigheder ville det rigtige være at afvente betænkningen.

K. Axel Nielsen (S) bemærkede, at hovedlinjen i forslaget var i overensstemmelse med forslag, som hans parti havde under forberedelse.

Hanne Budtz (KF) oplyste, at tankerne, der lå bag ved det fremsatte lovforslag, lå helt på linje med de tanker, der rørte sig i det konservative folkeparti. Forslaget om alfonseri kunne man dog ikke godtage, således som det var formuleret i forslaget.

Ib Thyregod (V) mente, at man måtte afvente det sagkyndige udvalgs betænkning. Han fandt den nuværende regel om prostitution tilfældig, men ønskede ikke en udvikling, der ville gøre Danmark til et center for prostitution, men ønskede, at der blev gennemført sociale foranstaltninger i så vidt omfang som muligt.

Else-Merete Ross (RV) var stort set indforstået med SF's forslag, men ville forbeholde sig ret til ændringer, hvis det sagkyndige udvalgs betænkning gav anledning til det.

Hanne Reintoft (DK) mente, at lovforslaget ophævede gammel, forældet og upraktikabel lovgivning. Hendes hovedindvending imod det var, at der ikke var indkoblet et moderne behandlingsapparat og et tilbud om, hvordan det skulle udnyttes bedst muligt.

Forslaget blev henvist til et udvalg, der afgav en *beretning*. Det